în sfârşit, cele mai recente, ale domnului Lucian Blaga, despre *Spaţiul mioritic*, ori ale lui Dan Botta, despre *Unduire şi moarte;* ale lui Vasile Băncilă şi E. Bernea, despre *Calendar;* ale lui D. C. Amzăr despre *Gând şi cuvânt;* O. Papadima, despre *Viziunea românească a lumii* şi altele la fel cu ele.

Obiectul la care tindem să ajungem este desluşirea profilului unei mentalităţi colective cu privire la o anumită problemă; mai precis: degajarea pre-judecăţilor generale cu care spiritul românesc în genere îşi pune problema existenţei, într-un fel care face din ea un criteriu de judecată şi măsură a concepţiilor despre existenţă ale altor indivizi, grupuri sau popoare.

Adevărul celor spuse aci va fi deci un adevăr generic, tipic, valorând ce valorează orişice apriorism etnic. Contrazicerea lui de cazuri răzleţe, individuale, nu va putea infirma valoarea lui tipică.

3. Interesul cercetării

Rămâne de lămurit o a treia problemă: ce interes are o întrebare de acest fel?

Impresia de la care plecăm este următoarea: fiecare popor are, lăsată de Dumnezeu, o